

5/71

Μαρία,

Άρθρο: Αγγ-

Γερμανία

+ Ε Βυθονομία

Σελ 14

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

ΣΧΕΔΙΑ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΩΝ

ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ

Παρατηρώ, ότι υπάρχει μία τάση από ωρισμένα Κράτη Μέλη, να βλέπουν τα προϊόντα αυτά ως τα προβληματικά προϊόντα της κοινότητας και να προσπαθούν να τα αντιμετωπίσουν σαν τέτοια με άλλοθι την μελλοντική Διεύρυνση και με επιχειρηματολογία του τύπου "δεν υπάρχουν χρήματα στα Ταμεία", "θα αυξηθούν τρομερά τα αποθέματα με την ένταξη της Ισπανίας" κ.ο.κ. Διακρίνω με άλλα λόγια μία τάση μεταχείρισης ως προβληματικών των προϊόντων αυτών και αντίστοιχα των μεσογειακών χωρών - μελών που τα παράγουν σήμερα, με "φόβητρο" την Διεύρυνση αύριο.

Θα ήθελα να επισημάνω και να τονίσω με έμφαση ότι μιά τέτοια αντιμετώπιση με αφορμή ή άλλοθι την Διεύρυνση, μπορεί να οδηγήσει σε διαφορετική μεταχείριση των Βόρειων Κρατών - Μελών και των Νότιων - Μεσογειακών - Κρατών - Μελών, που θα ήταν αντίθετη με τους σκοπούς της Κοινότητας.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΦΡΟΥΤΑ - ΛΑΧΑΝΙΚΑ

1. Εσωτερική Δέσμη

Δύο θέματα, στον τομέα της εσωτερικής οργάνωσης της κοινοτικής αγοράς, μας απασχολούν : (α) Το θέμα της επέκτασης των κανόνων πειθαρχίας που ισχύουν για τα μέλη των οργανώσεων παραγωγών και σε μη μέλη (β) Η κήρυξη κατάστασης βαριάς κρίσης στο επίπεδο χονδρεμπορίου των φρούτων - λαχανικών.

Θα ήθελα να επαναλάβω την πάγια Ελληνική θέση στο πρώτο θέμα: θεωρώ απολύτως λογικό - και δημοκρατικό - ρυθμίσεις που αποφασίζονται από την πλειοψηφία των παραγωγών ενός προϊόντος και μιάς περιοχής, παραγωγών μάλιστα που έχουν οργανωθεί σε μαζικούς φορείς για την καλλίτερη και αποδοτικότερη προώθηση των συλλογικών τους συμφερόντων, να έχουν εφαρμογή και σε εκείνους τους παραγωγούς οι οποίοι για τον α' ή β' λόγο δεν θέλησαν και δεν θέλουν να μετάσχουν σε τέτοιου είδους συλλογικές διαδικασίες, και οι οποίοι αποτελούν μικρή πλειοψηφία. Εξ άλλου το γεγονός

ότι η πρόταση της Επιτροπής επιτρέπει την προαιρετική εφαρμογή του συστήματος από τα κράτη - μέλη καλύπτει και εκείνα τα κράτη - μέλη που για κάποιους λόγους είναι αντίθετα στην εφαρμογή του συστήματος αυτού για τους δικούς τους παραγωγούς.

Ως προς το δεύτερο θέμα, είμαι υποχρεωμένος να ξαναδηλώσω ότι διαφωνώ ριζικά με αυτήν καθεαυτήν την αρχή του συστήματος της βαριάς κρίσης στο επίπεδο των χονδρεμπόρων. Η υγιής και οικονομικά και κοινωνικά δίκαιη ρύθμιση είναι η απόφαση για βαρειά κρίση και για την συνακόλουθη απόσυρση προϊόντων να ανήκει αποκλειστικά σ' αυτούς που παράγουν ένα προϊόν, δηλαδή στους παραγωγούς, του, όχι σ' αυτούς που διακινούν και εμπορεύονται το προϊόν (χονδρέμποροι).

Όσοι υποστηρίζουν την πρόταση προβάλλουν το επιχείρημα ότι η βαρειά κρίση σε επίπεδο χονδρεμπορίου θα προειδοποιεί (ALARM) τους παραγωγούς ότι οι τιμές δεν πάνε καλά και ότι αυτοί θα προλαβαίνουν να μη στέλνουν αυξημένες ποσότητες προϊόντων με αποτέλεσμα να συγκρατούνται οι τιμές από περαιτέρω πτώση. Ποιος όμως, μας εγγυάται ότι το σύστημα αυτό δεν θα καταντήσσει να εξελιχθεί τελικά σε μιά DE FACTO ύψωση προστατευτικών τειχών μέσα στην ίδια την Κοινότητα και σε μιά αποθάρρυνση των παραγωγών και των οργανώσεών τους να στέλλουν προϊόντα τους έξω από τα εθνικά όρια του κράτους - μέλους στο οποίο ανήκουν ;;

Στα πλαίσια όμως ενός συμβιβασμού, που υποχρεούμαστε όλοι μας εδώ να κάνουμε, θα δεχόμουνα την βασική φιλοσοφία της βαριάς κρίσης υπό τις εξής εναλλακτικές προϋποθέσεις: είτε εξαίρεση των ροδακίνων από τα προϊόντα που θα υπάγονται στην βαριά κρίση είτε εξαίρεση της Ελλάδας από τις χώρες που θα ισχύει η βαριά κρίση. Το δεύτερο αυτό μπορεί να γίνει αν τα σχετικά "τεχνικά ποσοστά" εξαίρέσεων, χαμηλώσουν τόσο ώστε η Ελλάδα πρακτικά να εξαιρείται.

2. Εξωτερική Δέσμη

Η τοποθέτησή μου στο θέμα αυτό ξεκινάει από δύο βασικές διαπιστώσεις: Πρώτο, ο τρόπος υπολογισμού των τιμών αναγωγής, δηλαδή των θεσμικών τιμών που εξασφαλίζουν την κοινοτική προστασία,

στα φρούτα και λαχανικά είναι τελείως ξεπερασμένος. Οι ετήσιες αναθεωρήσεις βασίζονται κατά κύριο λόγο σε ιστορικά δεδομένα και περικλείουν σωρευτικές αποκλίσεις από τις πραγματικές εξελίξεις του κόστους παραγωγής.

Δεύτερο, για τα εσπεριδοειδή ειδικότερα η συγκεκριμένη μέθοδος καθορισμού των τιμών αναγωγής οδήγησε σε δραματική επιδείνωση της κοινοτικής προστασίας. Αν συνεχιστεί αυτή η τάση κάθε έννοια κοινοτικής προτίμησης στον τομέα αυτό θα εξαφανιστεί πολύ σύντομα.

Οι θέσεις της χώρας μου, επομένως είναι οι εξής:

- α. Οι τιμές αναγωγής θα πρέπει να επαναυπολογιστούν σε νέα βάση.
 - β. Για τα εσπεριδοειδή θα πρέπει να επανεξεταστεί ριζικά το όλο σύστημα ώστε η κοινοτική προτίμηση να αποκατασταθεί στο ίδιο επίπεδο με των άλλων φρούτων και λαχανικών. Αυτό αποτελεί την βασική μου προϋπόθεση για να συμφωνήσω στην εξωτερική δέσμη.
3. Θα ήθελα, όμως, να τονίσω ότι στο κείμενο που συζητάμε δεν υπάρχουν ωρισμένες άλλες θέσεις της χώρας μου που επανειλημμένα έχουν αναφερθεί στο Συμβούλιο Υπ.Γεωργίας. Αυτές είναι:
- α. Η επέκταση των μηχανισμών τιμών και παρεμβάσεων και σε άλλα προϊόντα που είναι πολύ σημαντικά για την χώρα μου.
 - β. Η θέσπιση Κοινής Οργάνωσης αγοράς σε προϊόντα που σήμερα δεν καλύπτονται καθόλου.
 - γ. Ο συνυπολογισμός και των κοινοτικών τιμών στον τρόπο υπολογισμού των τιμών εισόδου προϊόντων τρίτων χωρών.
- Οι τρεις αυτές ρυθμίσεις είναι πολύ βασικές για ολόκληρη την κοινοτική παραγωγή φρούτων-λαχανικών και πιστεύω ότι θα συμφωνήσετε μαζί μου ότι απαιτείται η έκφραση της πολιτικής μας βούλησης για την έναρξη της διαδικασίας υλοποίησής τους. (Το σημείο 3 μπορεί να λεχθεί εφ'όσον το όλο κλίμα της συζήτησης το "σηκώνει").
4. Θα ήθελα τέλος να υπογραμμίσω ότι για μας η σύνδεση εσωτερικής και εξωτερικής δέσμης είναι και λογικά και πολιτικά αναπόφευκτη. Οι ΚΟΑ των φρούτων και λαχανικών είναι ενιαίες για την εσωτερική και για την εξωτερική προστασία και θεωρώ λογικά και πολιτικά επιβεβλημένο η όποια αναθεώρησή τους να αφορά και τις δύο προστασίες και τις δύο δέσμες.

ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΕΛΑΙΟΛΑΔΟ

1. Δημοσιονομικές πλευρές

Θα ήθελα, προκαταρκτικά, να κάνω τις εξής βασικές διαπιστώσεις:

(ι) Το ελαιόλαδο δεν είναι προβληματικό προϊόν στην Κοινότητα των 10 και το σύστημα στήριξής του είναι απόλυτα συμβιβαστό και σύμφωνα με την τρέχουσα φιλοσοφία της Κ.Α.Π. Αν υπάρχουν προβλήματα τα προβλήματα αυτά είναι προβλήματα εφαρμογής του συστήματος και θα επιλυθούν με βελτιώσεις π.χ. στους μηχανισμούς χορήγησης των ενισχύσεων, ώστε αυτές να κατευθύνονται εκεί που πρέπει και στο ύψος που πρέπει ή με άλλες βελτιώσεις. Δεν είναι προβλήματα που προέρχονται από τον τύπο και την μορφή της Κοινής Οργάνωσης της Αγοράς στο ελαιόλαδο.

(ιι) Το δημοσιονομικό κόστος που συνεπάγεται η στήριξη του ελαιολάδου δεν είναι υπερβολικό.

Στις κοινές οργανώσεις αγοράς που η προστασία εκδηλώνεται με αντισταθμιστικά τέλη ή δασμούς (π.χ. σιτηρά, γάλα, κρέατα) το βάρος της κοινοτικής προστασίας το φέρει ο καταναλωτής. Δεν νομίζω ότι πρέπει να σας θυμίσω πόσα χρήματα παραπάνω πληρώνει ο Έλληνας καταναλωτής για το κρέας, τα τυριά, τα γάλατα και το καλαμπόκι που εισάγονται στην χώρα μας από αρνητές χώρες - μέλη με, όπως ξέρετε, ιδιαίτερα ψηλές τιμές. Στις κοινές οργανώσεις, όπως αυτή στην οποία υπάγεται το ελαιόλαδο, η προστασία του προϊόντος αυτού είναι σχεδόν ανύπαρκτη δεδομένου ότι τα σπορέλαια προέλευσης τρίτων χωρών, κυκλοφορούν μαζικά και ελεύθερα. Είναι τελείως φυσικό σε μιά τέτοια περίπτωση το βάρος στήριξης να το φέρει ο προϋπολογισμός. Όποιος αμφισβητεί τις αρχές του υφιστάμενου συστήματος στήριξης του ελαιολάδου

- είτε εμφισβητεί τη βασική φιλοσοφία της ΚΑΠ
- είτε προσπαθεί να δημιουργήσει εντυπώσεις με το να απομονώνει και μεγαλοποιεί τη δημοσιονομική πλευρά μόνο της πραγματικότητας. Κάτι τέτοιο είναι απλούστευτικό και παραπλανητικό.

(ιιι) Τα προβλήματα που θα δημιουργηθούν από την ένταξη της Ισπανίας δεν οφείλονται στην επέκταση του κοινοτικού συστήματος στήριξης του ελαιολάδου και στην Ισπανία. Οφείλονται κυρίως, και το τονίζουμε ιδιαίτερα, στην επέκταση του κοινοτικού συστήματος ελεύθερης εισαγωγής και κυκλοφορίας των σπορελαίων και

στην Ισπανία. Με άλλα λόγια η δαπάνη που χρειάζεται για να στηριχθεί η Ισπανική παραγωγή με το κοινοτικό σύστημα

είναι πολύ μικρή σε σύγκριση με τη δαπάνη που θα χρειαστεί για την απορρόφηση του Ισπανικού ελαιολάδου που θα εκτοπίσουν τα σπορέλαια προέλευσης τρίτων χωρών. Η παρατήρηση αυτή δεν αποτελεί απλώς Ελληνική άποψη. Αποτελεί επιστημονική παρατήρηση που έχει γίνει από όργανο της ίδιας της Κοινότητας. Το δημοσιονομικό λοιπόν πρόβλημα που θα προκύψει είναι σε μεγάλο βαθμό αποτέλεσμα πρόσθετων παραχωρήσεων στον τομέα των ελαιούχων σπόρων και σπορελαίων, που θα δοθούν στις τρίτες χώρες, με τη νέα διεύρυνση της Κοινότητας, δεν είναι πρόβλημα αυτού καθεαυτού του ελαιολάδου.

(ιγ) Η δημοσιονομική πλευρά της νέας διεύρυνσης θα πρέπει να αντιμετωπίζεται συνολικά και συνεκτικά για όλους τους τομείς των λιπαρών ουσιών και των πρωτεϊνών, όχι μόνο για ένα τομέα, αυτόν του ελαιολάδου. Μιά τέτοια τακτική θα ήταν λογικά λανθασμένη και ηθικά μεροληπτική.

Οι Ελληνικές θέσεις στο θέμα των Δημοσιονομικών πλευρών προκύπτουν σαφώς νομίζω, από τις πιο πάνω διαπιστώσεις:

(ι) Διατήρηση, στις αρχές του, του ισχύοντος συστήματος στήριξης του ελαιολάδου χωρίς να αποκλείουμε τροποποιήσεις στην εφαρμογή του ιδίως σε ότι αφορά βελτιώσεις στους ελέγχους χορήγησης των ενισχύσεων, βελτίωση της ποιότητας, ελαιοκομικό μητρώο κλπ.

(ιι) Θέσπιση και στήριξη σχέσης τιμών ελαιόλαδου και σπορελαίων τουλάχιστον 2:1

(ιιι) Αντιμετώπιση του προβλήματος που θα δημιουργηθεί από το "άνοιγμα" της ισπανικής αγοράς στους ελαιούχους σπόρους και τα σπορέλαια με ένα από τους δύο ή με συνδυασμό από τους πιο κάτω τρόπους:

α. Με κάποιο φόρο ίσου απολύτου μεγέθους πάνω στην κατανάλωση λιπαρών ουσιών.

Η Επιτροπή εκτιμάει ότι η επίπτωση στον καταναλωτή θα είναι πολύ μικρή (π.χ. 0, 1 ECU/KG θα επιβαρύνει κατά μέσο όρο ένα νοικοκυριό 4 ατόμων με περίπου 17 ΕΒ το μήνα).

β. Με την εφαρμογή ενός μηχανισμού του τύπου PRIX MINIMUM.

Πιστεύω ότι οι παραπάνω λύσεις μπορούν να εφαρμοστούν κατά τρόπο που δεν αντιστρατεύονται τις διεθνείς υποχρεώσεις της Κοινότητας στα πλαίσια της GATT. Επισημαίνω το γεγονός ότι λόγω της διεύρυνσης και λόγω της επέκτασης του κοινοτικού καθεστώτος ελαιούχων σπόρων - σπορελαίων στην Ισπανία και Πορτογαλία, δημιουργείται για την Κοινότητα, στο πλαίσιο της GATT, κάποιο "CREDIT" (άρθρο XXIV παράγραφος 6 της GATT). Αυτό είναι ένα πρόσθετο στοιχείο που θα πρέπει να αξιοποιηθεί από τη Κοινότητα.

Αν οι πιο πάνω λύσεις δεν γίνονται αποδεκτές, τότε είναι προφανές ότι το πρόβλημα θα πρέπει να λυθεί μόνο μέσα από τον προϋπολογισμό και βέβαια με την αύξηση των "ίδιων πόρων" της Κοινότητας.

2. Μεταβατική περίοδος

Η προτεινόμενη μακρά μεταβατική περίοδος, σε σχέση με το καθεστώς ελαιούχων σπόρων και σπορελαίων, (δηλαδή η διατήρηση του STATUS QUO) στις υποψήφιες χώρες είναι μία λύση ανάγκης. Πιστεύουμε όμως ότι περι-κλύει δύο αδυναμίες:

(α) μεταθέτει το πρόβλημα

(β) δεν είναι βέβαιο ότι οι υποψήφιες χώρες θα την κάνουν αποδεκτή.

Εμείς θα μπορούσαμε να την δεχτούμε ως έσχατη συμβιβαστική λύση και εφόσον βέβαια την αποδέχονται οι υποψήφιες χώρες. Πάντως πιστεύουμε ότι κατά προτεραιότητα θα πρέπει να αναζητηθούν το ταχύτερο οριστικές λύσεις ως προς το κοινοτικό καθεστώς λιπαρών ουσιών στα πλαίσια μίας σφαιρικότερης και συνεκτικότερης πολιτικής στον τομέα αυτό.

3. Καθεστώς Ενίσχυσεων στους Παραγωγούς

Η κατ'αποκοπή (FLAT RATE) χορήγηση της ενίσχυσης στην παραγωγή ουσι-αστικά καταργεί την Κοινή Οργάνωση Αγοράς στο ελαιόλαδο και την αντι-καθιστά με ένα μηχανισμό διανομής κοινωνικών επιδομάτων αφού απο-συνδέει την ενίσχυση από την παραγωγή και το εισόδημα από τη παραγω-γικότητα. Είμαστε τελείως αντίθετοι στην πρόταση αυτή που άλλωστε δεν έχει υιοθετήσει ούτε η COMMISSION.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΟΥ ΚΕΚΤΗΜΕΝΟΥ

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΣΗΜΕΙΩΜΑ

1. Η Αναθεώρηση του Μεσογειακού Κεκτημένου στα προϊόντα: I. Ελαιόλαδο II. Φρούτα - Λαχανικά, III. Κρασί έχει αφετηρία την προσεχή ένταξη στην Κοινότητα Ισπανίας και Πορτογαλλίας, χωρών δηλαδή των οποίων η γεωργική παραγωγή κυριαρχείται από τα προϊόντα αυτά, πράγμα που συμβαίνει και στην γεωργική παραγωγή των τριών Νοτίων χωρών της Ε.Ο.Κ. σήμερα. Πέρσι τέτοιο καιρό συμφωνήθηκε τελικά μόνο το Κρασί. Εδώ και ένα χρόνο συζητούνται τα Φρούτα - Λαχανικά και το ελαιόλαδο, η αναθεώρηση των Κοινών Οργανώσεων Αγοράς (Κ.Ο.Α.) των οποίων ξαναέρχεται στο Summit του Ιουνίου.
2. Με αφορμή την Διεύρυνση και την Αναθεώρηση του Μεσογειακού Κεκτημένου στα πιο πάνω προϊόντα έχει οξυνθεί στην ΕΟΚ των 10 η γνωστή αντιπαράθεση Βόρειων και Νότιων. Οι Βόρειες Χώρες, παραγνωρίζοντας ή αποκρύπτοντας τα τεράστια οφέλη που θα έχουν από το "άνοιγμα" της κοινοτικής αγοράς, κυρίως λόγω της Ισπανίας, στο "ελεύθερο" εμπόριο βιομηχανικών προϊόντων τους, φοβούνται ότι η γεωργική παραγωγή Ισπανίας και Πορτογαλίας θα οδηγήσει σε μια Κοινότητα των 12 όπου πλέον η "προς Βορρά προσανατολισμένη" Κ.Α.Π. θα τεθεί υπό σοβαρή αμφισβήτηση. Παράλληλα διαβλέπουν ότι, ακόμη και στην περίπτωση που η σημερινή Κ.Α.Π. διατηρηθεί ως έχει, η περαιτέρω "μεσογειοκοποίηση" της κοινοτικής αγροτικής παραγωγής θα συνεπάγεται και αυξημένες συνολικές δαπάνες για την Γεωργία αλλά και μεταβολή της διάρθρωσης των δαπανών αυτών προς την κατεύθυνση μιας - σχετικής πάντοτε - ευνόησης των μεσογειακών προϊόντων. Προσπαθούν, λοιπόν, με "άλλοθι" την Διεύρυνση και τους πιθανούς κινδύνους δημιουργίας "μεσογειακών πλεονασμάτων" (όπως σήμερα με την ύπαρξη "βόρειων πλεονασμάτων", π.χ. βούτυρο), να περιορίσουν και το μέγεθος και την σημασία αυτής της "μεσογειοκοποίησης", επισείοντας σε Ελλάδα, Ιταλία και εν μέρει Γαλλία το "φόβητρο" της υπερπαραγωγής λαδιού και φρούτων-λαχανικών, τις "δημοσιονομικές αδυναμίες" κάλυψης μιας - αναμενόμενης - μεγάλης μεσογειακής-κοινοτικής γεωργίας κλπ.

Οι Νότιες χώρες από την άλλη μεριά, βρίσκονται σε πολύ δυσχερή θέση. Ενώ, κάτω από ένα συγκεκριμένο πρίσμα, διαβλέπουν, μέσα από την προσεχή ένταξη Ισπανίας και Πορτογαλίας, την Διεύρυνση όχι μόνο της ΕΟΚ αλλά και της σημασίας του Μεσογειακού Νότου, με θετικές επιπτώσεις στις βραχυχρόνιες και μακροχρόνιες διεκδικήσεις τους, ταυτόχρονα, κάτω από ένα διαφορετικό πρίσμα, αντιλαμβάνονται δύο κινδύνους: πρώτο, τον αναπόφευκτο ανταγωνισμό των προϊόντων τους από τα ομοειδή προϊόντα των δύο χωρών και δεύτερο (ίσως και κυριώτερο), τον διαφανόμενο συνασπισμό των Βόρειων χωρών που θα εξακολουθούν να "πλειοψηφούν" μέσα στην Κοινότητα των 12, και τις εντεινόμενες προσπάθειές τους για την "περιθωριοποίηση" της μεσογειακής παραγωγής στα πλαίσια είτε της υπάρχουσας ΚΑΠ είτε της "αναθεωρημένης" ΚΑΠ.

3. Σας δίνω τώρα μια όσο το δυνατό συνοπτική ενημέρωση για το πού βρισκόμαστε από το τελευταίο Summit:

Το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο του Μαρτίου 1983, στο οποίο "προσέφυγαν" οι Υπουργοί Γεωργίας μιας και αδυνατούσαν οι ίδιοι να βρούν κάποια συμβιβαστική λύση, κατέληξε σ'ένα κείμενο μιας περίπου σελίδας το οποίο ήταν τόσο γενικό ως προς την "εντολή" του ώστε τελικά να μη μπορέσει να επιβάλλει στους Υπουργούς Γεωργίας την αναγκαιότητα ενός συμβιβασμού.

Σήμερα, τρείς μήνες μετά, είμαστε πάλι εκεί που τελειώσαμε τον περασμένο Μάρτιο, παρά τις επανειλημμένες συσκέψεις των Υπουργών Γεωργίας.

Ι. ΦΡΟΥΤΑ - ΛΑΧΑΝΙΚΑ

Τα κύρια σημεία διαφωνίας μπορούν να συνοψισθούν στα εξής:

α) Εσωτερική δέσμη: Υπάρχουν ακόμη δύο σημεία διαφωνίας:

- ι) στο θέμα της υποχρεωτικότητας των κανόνων (που ισχύουν, για συλλογικά οργανωμένους παραγωγούς) και στους μη-συλλογικά οργανωμένους παραγωγούς: Τα "Βόρεια" Κράτη-Μέλη (κύρια Γερμανία, Αγγλία, Ολλανδία) δεν αρκούνται στην αρχή της απόλυτης πλειοψηφίας (50% +1) αλλά απαιτούν αυξημένη πλειοψηφία (66%) των συλλογικά οργανωμένων παραγωγών σε μια περιοχή για να μπορούν να επιβληθούν οι αποφάσεις τους και στους μη-συλλογικά οργανωμένους.

Γαλλία, Ελλάδα και - υποτονικά, λόγω εσωτερικών πολιτικών προβλημάτων της - Ιταλία, εμμένουν στην αρχή της απόλυτης πλειοψηφίας.

- ιι) στο θέμα της κήρυξης βαρειάς κρίσης στις αγορές χονδρεμπορίου: εδώ κύρια επιμένει η Commission και η Γαλλία (ο Γεν. Δ/ντής Γεωργίας της Commission είναι Γάλλος, ο κ. Villain, και εκφράζει, αρκετά επιτυχώς, πάντοτε τις γαλλικές θέσεις). Η Γαλλία θέλει να "προστατεύσει" τους γάλλους παραγωγούς από τις χαμηλότερες ελληνικές τιμές και από τις μελλοντικά χμηλότερες ισπανικές τιμές, σε μια σειρά από προϊόντα (το ελληνικό προϊόν που "χαλάει" την ανταγωνιστικότητα των Γάλλων είναι το ροδάκινο). Οι Γάλλοι θέλουν - και η Commission προτείνει - να μπορούν να ανοίγουν παρέμβαση (σάψιμο) γύρω από τις Κεντρικές Λαχαναγορές όποτε οι τιμές πέφτουν κάτω από ένα ωρισμένο επίπεδο. Μάλιστα, αυτή η πρωτοβουλία δεν είναι εάν δικαίωμα του ενδιαφερόμενου Κράτους - Μέλους, αλλά της Commission. Αυτό πρακτικά σημαίνει ότι όποτε πέφτουν οι τιμές χονδρικής στην Γαλλία, θα κηρύσσεται βαρεία κρίση σ'όλες τις χώρες που παράγουν ροδάκινο π.χ., και θα μπορούν οι έλληνες χονδρέμποροι - πέρα από τους έλληνες παραγωγούς - να πηγαίνουν ροδάκινα για απόσυρση, και μάλιστα γύρω από την περιοχή των Αθηνών. Το πολιτικό, οικονομικό αλλά και περιβαντολογικό κόστος της ρύθμισης είναι φανερό.

Μια πρώτη γραμμή υποχώρησής μας θα ήταν να εξαιρεθεί πρακτικά η χώρα μας από την ρύθμιση της βαρείας κρίσης.

Μια δεύτερη γραμμή υποχώρησής μας θα ήταν να εξαιρεθούν τα ροδάκινα από την ομάδα των προϊόντων που θα υπόκεινται στην βαρεία κρίση.

Δυστυχώς και οι δύο γραμμές υποχώρησης είναι "ελληνοκεντρικές" και δεν θα μπορούσαν να γίνουν δεκτές από τους άλλους. Γι'αυτό ό,τι μας μένει είναι να προσπαθήσετε να αναβληθεί για αόριστο χρόνο η όλη ρύθμιση της βαρείας κρίσης, αφού έτσι κι αλλιώς την όλη ιδέα για την βαρεία κρίση την προωθεί η Γαλλία και μάλιστα σε βάρος μας.

β. Εξωτερική Δέσμη: Εδώ οι διαφωνίες είναι πάλι μεταξύ Βόρειων και Νότιων. Οι Βόρειοι θέλουν αφ'ενός να τρώνε φθηνά φρούτα και λαχανικά που εισάγονται από τρίτες χώρες και αφ'ετέρου να διασφαλίσουν την είσοδο των προϊόντων αυτών από τις τρίτες χώρες μέσα στην ΕΟΚ, προσφέροντας σ'αυτές ανταλλάγματα για την από μέρους των τρίτων αυτών χωρών αγορά βιομηχανικών (δηλαδή Βόρειων) προϊόντων. Οι Νότιοι επικαλούμαστε την κοινοτική προτίμηση και ζητάμε προστασία για τα μεσογειακά αγροτικά προϊόντα ίση με αυτήν που ήδη ισχύει για τα βόρεια αγροτικά προϊόντα (γάλα, βούτυρο, κρέατα κλπ.). Η προστασία αυτή πρακτικά θα σημαίνει, βέβαια, την είσοδο Φ+Δ από τρίτες χώρες και σε ψηλότερες τιμές και σε κάποιες χαμηλότερες ποσότητες, ακριβώς για να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα των μεσογειακών προϊόντων των τριών χωρών μέσα στην κοινοτική αγορά.

Ειδικά ένα ελληνικό προϊόν, τα εσπεριδοειδή είναι από άποψη κοινοτικής προτίμησης ούτε εάν ίσο με τα άλλα μεσογειακά αλλά πολύ πιο κάτω. Στο θέμα αυτό πρέπει να επιμείνετε απαιτώντας την αποκατάσταση της κοινοτικής προτίμησης (δηλαδή προστασίας από εσπεριδοειδή τρίτων χωρών) για τα εσπεριδοειδή της Ελλάδας.

γ. Ερώτημα πρώτο: Η εσωτερική δέσμη και η εξωτερική δέσμη θα ισχύουν μαζί ή χωριστά;

Οι Γάλλοι και η Commission έχουν κύριο ενδιαφέρον να ισχύσει η εσωτερική δέσμη το δυνατό συντομότερα και είναι διατεθειμένοι να υποχωρήσουν στην εξωτερική δέσμη ή και να μην ισχύσει αυτή καθόλου.

Οι Ιταλοί και 'μείς επειδή "χάνουμε" ή πάντως δεν κερδίζουμε από την εσωτερική δέσμη, θέλουμε να αρχίζουν να εφαρμόζονται εσωτερική και εξωτερική μαζί, γιατί αν "κερδίσουμε" κάτι, αυτό θα το κερδίσουμε στην εξωτερική δέσμη με την αύξηση της κοινοτικής προστασίας.

δ. Ερώτημα Δεύτερο: 'Αν ισχύσουν μαζί οι δύο δέσμες (εσωτερική και εξωτερική) τότε θα αρχίσουν να εφαρμόζονται: τώρα ή με την ένταξη της Ισπανίας;

Προτιμάμε με την ένταξη της Ισπανίας και Πορτογαλλίας αλλά αν ικανοποιηθούμε επαρκώς ως προς το περιεχόμενο των δύο δεσμών, "υποχωρούμε" και στο "από τώρα" (άν γίνουν δεκτές οι minimum θέσεις μας για την βαρειά κρίση και για τα εσπεριδοειδή, τότε στην πραγματικότητα μας συμφέρει η ισχύς τους από τώρα).

II. Ελαιόλαδο

Εδώ τα σημεία διαφωνίας είναι δύο:

α) Θα αναθεωρηθεί ή όχι η Κοινή Οργάνωση Αγοράς του Ελαιολάδου;

Οι Βόρειοι (κύρια Άγγλοι, Γερμανοί, Ολλανδοί, τελευταία με ιδιαίτερη επιθετικότητα οι Γερμανοί) θέλουν να αντικαταστήσουν όλες τις βοήθειες του ελαιολάδου (βοήθεια στον παραγωγό, βοήθεια στον καταναλωτή) με ένα flat-rate system που θα μετατρέπει το ελαιόλαδο από οικονομική δραστηριότητα σε "τεκμήριο κοινωνικής παροχής". Έλληνες, Ιταλοί και υποτονικά οι Γάλλοι, είμαστε εντελώς αντίθετοι και υποστηρίζουμε την διατήρηση του παρόντος συστήματος και μάλιστα με αύξηση της βοήθειας στην κατανάλωση για να αντιμετωπισθεί η μαζική εισροή σπορελαίων στην ΕΟΚ των 12 μετά την ένταξη Ισπανίας - Πορτογαλλίας. Δεν υπάρχει σημείο υποχώρησης από μεριάς μας, δυστυχώς.

Η τακτική που πρέπει να ακολουθήσουμε είναι στο τελικό mandat του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου προς τους Υπουργούς Γεωργίας να μην αναφέρεται τίποτα ούτε για την διατήρηση του παρόντος συστήματος ούτε για την μετατροπή του. Έτσι, πρακτικά θα εξακολουθήσει το ισχύον σύστημα.

β) Πώς θα αντιμετωπισθεί το πρόσθετο Κοινοτικό Κόστος για το Ελαιόλαδο λόγω της Ισπανικής ένταξης;

Οι Βόρειοι προτείνουν σαν λύση και αυτού του προβλήματος την flat rate βοήθεια που ανέφερα αμέσως πιο πάνω. Οι Νότιοι λέμε ότι το επί

πλέον κόστος πρέπει να το υποστεί είτε ο Προϋπολογισμός της ΕΟΚ είτε οι Κοινοτικοί καταναλωτές, όχι οι παραγωγοί. Σαν γραμμή "υποχώρησής" μας προτείνουνε την μελέτη επιβολής ενός τύπου *prix minimum* ή κάποιο φόρον ίσου μεγέθους στα σπορέλαια και στο ελαιόλαδο.

III. ΘΕΜΑ ΤΑΚΤΙΚΗΣ (άν τεθεί): Θέλουμε "συμφωνία πακέτο" για τα Φ+Λ και το ελαιόλαδο ή δεχόμαστε να συμφωνηθούν χωριστά,

Νομίζω ότι πρέπει να αποφεύγουμε τα μεγάλα "πακέττα" και επομένως, θα πρέπει να επιδιώξουμε χωριστή συμφωνία στα Φ+Λ και χωριστή στο Ελαιόλαδο.